

Løven og de tre oksene

- En fortelling fra Somalia

و، نه و، په سو مالیا کې یو ښکلی ځنگل و. د دې ځنگل منځ کې، د لوړو ونو په منځ کې یو پراخه شین چمن پروت و، چې په منځ کې یې یو سیند بهېده. په دې ځای کې درې غوایان اوسېدل، چې یو سپین، یو تور او یو سوربخن رنگ درلود. دوی له یو بل سره نږدې ملګري وو او ګډ ژوند یې کاوه.

Det var en gang en stor og fin skog i Somalia. Midt i skogen, mellom de høyreiste trærne, lå det en grønn, vid slette, med en elv som rant igjennom. Der bodde det tre okser; en hvit okse, en svart okse og en brun okse. De var bestevenner og levde fint sammen.

يوه ورځ زمری د دوی ځای ته ورغی. درې واړه غوایان دومره وډار شوو، چې سره رایوځای شو او ځانونه یې له زمري سره جگړې ته چمتو کړ. که څه هم زمری له دوی څخه زور و، خو په ګډه دوی له زمري څخه زور وړ وو!

En dag fikk de besøk av en løve. De tre oksene ble så redde at de samlet seg sammen og gjorde seg klar til å sloss med løven. For selv om løven var sterk, var de *sammen*, sterkere enn ham!

ز مري دوی ته وویل، «وارخطا کپړئ مه، زه خطرناکه نه یم» او په څلورو شوو. «زه د ځنګل هغې بلي خوا ته ژوند کوم او هلته دښته او یوازېتوب دی. کولای نشم چې له تاسو سره پاتې شم؟

مونږ کولای شوو ملګري اوسو او پر یو بل پاملرنه وکړو.» غوایانو فکر وکړ چې دا یو ښه نظر دی، چې یو زمری مو ملګری وي، داسې یو ملګری چې د نورو خطرناکو حیواناتو پر وړاندې به د دوی ساتنه وکړای شي

«slapp av, jeg er ikke farlig», sa løven og la seg ned på alle fire. «dere skjønner, jeg bor på den andre siden av skogen, og der er det så ensomt og øde. Kan vi ikke bo her sammen, være venner og passe på hverandre.» Oksene syntes det var en god idé å ha en løve som venn, en som kunne beskytte dem mot de farlige dyrene der ute.

يوه ورځ سپين غوايي د باندې په څرخاى كې و او دې نورو دواړو د مازديگري يو سترگه خوب كاوه.
زمرى د دې دواړو خوا ته ورغى او په غوږونو كې يې ورته وپوسېد: «آيا تاسو پوهېږئ؟ دا سپين غوايي
دومره سپين دى، چې د شپې له خوا تېزه رڼا كوي. دا د خطرناكو حيواناتو پام ځان ته رااړوي او هغوي به
دلته راشي او مونږ ټول به وخورئ.» د دې په اورېدو سره دواړه غوايان ډير وډار شول. زمري ورته
وويل، «راځئ چې دا سپين غوايي وشړو.»

En dag var den hvite oxen ute på beite, mens de to andre tok seg en
ettermiddagslur. Da gikk løven bort til de to oksene og forsiktig hvisket i ørene
deres: «Vet dere hva? Den hvite oxen er så lys at han skinner skarpt om kvelden.
De farlige dyrene der ute vil lett legge merke til ham også komme hit og spise oss
alle sammen, la oss jage den hvite oxen vekk».

غوايانو فکر وکړ، چې «زمری رښتیا وايي» او سپين غوايي يې وشاره.

Da de to oksene hørte dette, ble e veldig redde. «Løven har rett»
sa de og jaget vekk den hvite oxsen».

لنډه موده وورسته كله چې زمري سپين غوايي يوازي وموند، نو هغه يې ونيوه او و يې خوړ.

Det tok ikke lang tid før løven fant den hvite oxen
alene ved elvebredden og spiste han opp.

يوه موده وروسته زمری د سوربخن غوايي خواته ورغی او په غوږ کې يې ورته پټ وويل: «دا تور غوايي دومره تور دی، چې د ورځې په رڼا کې ښه معلومېږي. دا د خطرناکو حيواناتو پام ځان ته رااړوي او هغوی به دلته راشي او مونږ ټول به وځوري.»

Etter en stund gikk løven bort til den brune oxen og hvisket i øret hans: <<Du vet du hva, den svarte oxen er så mørk at han synes så godt i dagslyset. Alle de farlige dyrene der ute kommer til å legge merke til ham. Også kommer de hit og spiser oss opp alle sammen. La oss jage han bort>>.

د دې په اورېدو سره سوربخن غوايي ډير وډار شو. زمري ورته وويل، «راځه چې و يې
شړو». سوربخن غوايي ورسره دا ومنله.

Da den brune oxen hørte dette, ble han kjempe redd. «La oss jage
ham bort sa løven». Dette gikk den brune oxen med på.

دومره زیات وخت لا نه و تیر شوی چې زمري تور غوايي یوازي وموند، هغه یې ونيوه او و یې خوړلو.
له دې وروسته بیرته ولاړ او داسې یې وبنودله لکه هېڅ چې نه وي پېښ شوی.

Det tok ikke lang tid før løven fant den sorte oxen alene, fanget ham og spiste ham. Også dro han tilbake og latet som ingenting.

اوس سوربخن غوايي له زمري سره يوازي پاتي شو او دا خُل د ده د خوړلو وار و.

Nå var den brune oxen alene igjen med løven.

Og det var hans tur bli spist opp.

زمرې سوربخن غوايي پسي واخيست او ويې نيوه. غوايي تر خپلي وسي پوري جگړه وكړه، خو پرته له خپلو دوستانو يې له زمري سره د جگړې كولو توان نه درلود. زمري خپلي تېرې پنچې او غابنونه راوويستل او غوايي يې وخوړ.

Løven jaget og fanget den brune oxen, og oxen sloss tilbake alt han kunne. Men uten sine venner var han ikke sterk nok til å kunne sloss med løven. Løven tok frem de skarpe klørne og tennene og bet oxen i hjel.

. کله چې سوربخن غوايي وروستی سلگی وهله، نو و یې ویل: «زه نن ورځ مړ نه شوم، خو هغه ورځ مړ شوم، چې خپل ملگری مې وشاره.»

I det den brune oxen tok sitt aller siste åndedrag, sa han:

«*Det er ikke i dag jeg døde, men den dagen jeg jagde bort min venn.*»»

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no